

Aarhus, men ikke kunde naa Eksprestoget, og som saa kørte i Automobil til Kalundborg, kørte hurtigere end Eksprestoget og naaede at komme med Damperen. Der er her en fuldstændig Mangel paa Respekt for Loven — det er maaske, fordi Folk køre saa hurtigt bort, at man under de nuværende Forhold ikke kan faa fat paa dem. Det er vanskeligt at faa Bestemmelserne overholdte, men jeg vilde i høj Grad sætte Pris paa, at der blev truffet Bestemmelser i Loven, som gjorde det muligt, at Overtræderne ogsaa bleve afstraffede, saaledes at der kunde komme Respekt for de Lovbestemmelser, vi have. Jeg har ikke noget imod, at man giver Automobilkørselen mere Frihed og ikke lægger den Smaaachikanerier i Vejen, hvor det ikke er nødvendigt, men jeg har meget imod at give Bestemmelser, om hvilke alle og enhver siger til sig selv: dem overholde vi alligevel ikke — og saa bliver der heller ikke fra det offentlige Side gjort noget for, at de blive overholdte. Hvis vi kunde naa til at kontrollere Kørehastigheden, vilde meget være naaet, men jeg har ikke hørt noget om, at der er opfundet et saadant Apparat. Det skulde interessere mig at høre, om den højtærede Justitsminister har mere Erfaring i saa Henseende.

Jørgen Pedersen: Der er ganske sikkert ingen Tvivl om, at Automobilerne ville blive brugte mere i Fremtiden end nu, selv om det maaske er overdrevent at sige, at de ville blive Fremtidens Køretøj, thi de ville ganske sikkert ikke blive saa almindelige, at de ville gøre andre Køretøjer overflødige. Jeg hører til dem, der mene, at man ikke skal gaa mere rigoristisk frem overfor disse Befordringsmidler, end at man lader dem Plads tilbage til at kunne bruges og udvikle sig paa naturlig Maade. Men jeg mener ganske vist paa den anden Side, at Overgangen til den mere almindelige Brug trænger til at blive noget korrigeret af Lovgivningsmagten, og jeg tror ikke, at det er nogen Skade til, at man gaar lidt langsomt frem i den Henseende.

Ogsaa jeg har noteret mig forskellige Enkeltheder i dette Lovforslag, som jeg kunde ønske at gøre opmærksom paa, men jeg skal undlade det. Der er allerede gjort opmærksom paa forskellige Ting, og der er en Del flere mere eller mindre mærkelige Ting deri, men de ere for største Delen ikke af stor Betydning. Naar jeg har bedt om Ordet, er det egentlig kun

for at gøre opmærksom paa en Bestemmelse, som det forekommer mig aldeles nødvendigt at ændre. Det er Straffebestemmelsen i § 33. Jeg har ikke noget imod, at der gives strenge Bestemmelser for Automobilkørsel, og jeg har heller ikke noget imod, at der bliver fastsat strenge Straffe for Overtrædelsen deraf. Men jeg mener paa den anden Side, at naar den, der kører en saadan Vogn, overholder de givne Bestemmelser og kører fuldstændigt korrekt og i Overensstemmelse med, hvad der er foreskrevet, saa skal han ogsaa være fri for videre Tiltale. Men det er han ikke efter denne Lov. I § 24 er der givet Bestemmelser om, hvordan en Fører af et Automobil skal forholde sig, naar han kommer sammen med andre Køretøjer paa Vejen. Først udtales, hvorledes han skal bære sig ad, naar han kommer bagfra og vil køre forbi et andet Køretøj. Han skal holde sig tilstrækkeligt til venstre paa Vejen; han skal i Tide bruge sit Signalthorn, og saa skal han være opmærksom paa, om den, der kører foran, gør noget Tegn til ham om at standse enten ved at række Pisken i Vejret eller paa anden utvetydig Maade. Hvis et saadant Tegn bliver givet, skal han standse; men gives et saadant Tegn ikke, har han Ret til at køre videre, altsaa køre forbi. Det er nu meget godt, men sker det nu, idet han kører forbi, at Hestene blive bange, Vognen vælter og Kusken maaske slaar sig ihjel, skal den Mand, der har kørt Automobil, alligevel være forpligtet til at erstatte Skaden, naar han ikke kan bevise, at det ikke er Automobilets Nærhed, som har hidført Ulykken. Dette er det imidlertid ganske umuligt at bevise, thi det vil være i højeste Grad sandsynligt, at Ulykken er sket, fordi Automobil har været i Nærheden. Det hedder derom i § 33, at i det Tilfælde, der ved et saadant Sammenstød sker Skade paa Personer eller Gods, „er den for Automobilet ansvarlige pligtig at erstatte Skaden, medmindre det oplyses, at den skadelidte selv forsætlig eller ved grov Uagtsomhed har hidført Skaden, eller det fremgaar af Omstændighederne, at denne ikke skyldes Automobilets Tilstedeværelse“. Det er vel ikke meget sandsynligt, at den tilskadekomne forsætlig skulde have hidført Skaden. Har han gjort det, vil det i hvert Tilfælde være en Skade af mindre Betydning; det vil neppe være en Skade, der gaar ud over Liv og Lemmer. Det er derimod muligt, han kan have foranlediget Skaden ved grov Uagtsomhed: men det er